

РЕШЕНИЕ

№ 15249

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2127** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу решение № 4644/22.12.2025 г. по АНД № 11557/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри с-в.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за отмяна на решението и потвърждаване на ЕФ. Твърди се, че неправилно била тълкувана разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, като се изразява несъгласие с мотива, че към датата на извършване на нарушението била предвидена възможност за издаване на ЕФ само за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Поддържа се, че ЕФ може да бъде издаден за нарушения по чл. 179, ал. 3а и чл. 3б ЗДвП. Цитира съдебна практика. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

В откритото съдебно заседание касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът „БАУ СИСТЕМ“ ООД, редовно призован, не изпраща представител и не представя отговор на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, предлага оспореното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, I-ви касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е установил следната фактическа обстановка: на 14.03.2022 г. в 11:32 ч., било установено нарушение за ППС – товарен автомобил „М. А. 1836“ с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 18000, брой оси – 2, в състав с ремарке с общ брой оси – 5, в [община], по път А-6 км 60+705 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за това ППС не била платена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, което нарушение било установено от устройство № 10192, представляващо елемент от ЕССПТ, като нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, представляващо нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. На основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е издаден ЕФ [ЕГН], с което на „БАУ СИСТЕМ“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства. СРС е отменил ЕФ.

Настоящата съдебна инстанция приема, че липсват основания за отмяна на оспореното съдебно решение и потвърждаване на ЕФ.

На първо място, съгласно чл. 167а, ал. 2, т. 7 и т. 8 ЗДвП /в редакцията към датата на нарушението – ДВ, бр. 60 от 30 Ю. 2019 г./ „при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица проверяват създадените записи по ал. 3 и на тяхна основа съставят актове за установяване на административни нарушения при спазване на разпоредбите на чл. 189е и чл. 189ж, както и съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в“.

Съгласно чл. 167а, ал. 4 ЗДвП Агенция „Пътна инфраструктура“ създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Правилата за изграждане и функциониране на информационната система се приемат с решение на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“. В информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис.

В чл. 187а, ал. 1, ал. 4 и ал. 5, изр. първо ЗДвП е предвидено, че „при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за

управление на моторно превозно средство. В случаите по ал. 4 въз основа на първоначално издадения акт за установяване на административно нарушение не се издава наказателно постановление и административнонаказателното производство се прекратява, а първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

Съгласно чл. 189е, ал. 1-5, ал. 12 и ал. 13 ЗДвП /в редакцията към датата на нарушението – ДВ, б. 105 от 18 Декември 2018 г./ „актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност. При установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. Таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата може да бъде заплатена по банков път или чрез картово плащане, а пред органите по чл. 167, ал. 3 - 3б - и в брой, като плащането може да бъде осъществено при извършване на проверката или в срок от 14 дни от връчване на акта за установяване на административно нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б. В случаите, при които таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата се заплаща след връчване на акта за установяване на административно нарушение, нарушителят следва в платежното нареждане да посочи номера на акта за установяване на административното нарушение. При заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата в срока и при условията на ал. 3 и ал. 4 и след постъпване на сумата по сметката на Агенция „Пътна инфраструктура“, нарушителят се освобождава от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено в акта за установяване на административно нарушение. В тези случаи се освобождават от административнонаказателна отговорност собственикът, вписаният ползвател и водачът за извършеното административно нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б във връзка с конкретното пътно превозно средство за съответния случай на движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Наказателните постановления за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се издават от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ или оправомощени от него длъжностни лица. За съставените актове за установяване на административни нарушения и издадените наказателни постановления по този член се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 1 - 3 и ал. 13 - 16.

Разпоредбите на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо и ал. 7 ЗДвП /в редакцията към датата на нарушението – ДВ, бр. 105 от 18 Декември 2018 г./ гласят: „при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. По отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10“.

В ЗП липсва правна уредба за налагане на административни наказания чрез издаването на ЕФ. Ангажирането на административнонаказателна отговорност се реализира с издаването на наказателно постановление въз основа на акт за установяване на административно нарушение.

От систематичното тълкуване на цитираните разпоредби се обуславя извод, че неправилно на „БАУ СИСТЕМ“ ООД е ангажирана отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, като е издаден електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Съгласно ал. 1 на чл. 189ж ЗДвП електронен фиш може да се издаде /правна възможност за наказващия орган/, когато се установи нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП. За нарушения като процесното - по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, ЕФ не се издава. Необходимо е да се посочи и, че нормите на чл. 179, ал. 3 и ал. 3б ЗДвП имат различно

съдържание. С първата се предвижда наказание за водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, а с втората - наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларираните данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП. Различни са субектите, на които може да бъдат наложени предвидените със закона различни по вид и размер наказания, различни са и нарушенията, за осъществяването на които се налагат тези наказания - незаплатена такса чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП /чл. 179, ал. 3 ЗДвП/ и изцяло или частично незаплатена дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларираните данни /чл. 179, ал. 3б ЗДвП/. Предвид това се формира извод, че на „БАУ СИСТЕМ“ ООД незаконосъобразно е издаден ЕФ по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Приложение намират разпоредбите, регламентиращи съставянето на акт при установено административно нарушение и издаването на наказателно постановление при наличието на предпоставките за това. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като се ограничават правата на лицето, сочено за нарушител, вкл. да възрази по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 44, ал. 1 ЗАНН и да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Установените непълнота и неяснота на правната уредба относно издаването на ЕФ за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не могат да бъдат санирани по аргумент от чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

С новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо ЗДвП се допълва, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ /влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г./, което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за процесното нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

На второ място, следва да се има предвид, че съгласно Решение на Съда от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 „член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер“.

В случая видът на наложеното наказание и неговият размер са установени в чл. 179, ал. 3б ЗДвП, като предвиденият от законодателя размер е фиксиран и не е предвидена възможност за преценка предвид осъществилите се факти, т.е. не се прави разлика дали е налице изцяло или частично неплащане на дължимата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата такса, нито дали това се дължи на умишлени действия и от кого са извършени те или в резултат на грешка и причините за проявата ѝ, нито се съобразяват изминатото разстояние, какъв точно е размерът на дължимата пътна такса.

Доколкото не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК, то съдът

констатира, че постановеното съдебно решение следва да бъде оставено в сила /чл. 221, ал. 2 от АПК/.

Въпреки изхода от спора разноси в полза на ответника не се дължат, тъй като такива не са поискани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-ви касационен с-в

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4644/22.12.2025 г. по АНД № 11557/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: